

den Plan, han er fremkommen med, ganske meningsløs.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Deri har det ærede Medlem ganske Uret. Det Andragende, der foreligger fra de 3 store Kommuner, der ligger mellem Rask Mølle og Ejstrup, og fra Horsens Handelsforening, gaar ud paa, at der skal bygges en normalsporet Privatbane fra Horsens Vest paa. Vejle—Givebanen og dens Forlængelse til Herning er jo en Statsbane, og de to Baner kunne slet ikke komme i Vejen for hinanden. Det synes jeg det ærede Medlem let maa kunne forstaa. Det ærede Medlem mener vedblivende, at det Forslag, jeg her gør mig til Talsmand for, er umuligt. Jeg beklager, at det ærede Medlem svæver i den Vildfarelse; men jeg vil henvise til en saa dygtig Mand som den Mand, der før sidste Valg repræsenterede Bræstrupkredsen. Han holdt de mest udmærkede Taler netop om denne Bane, og jeg tror, at det ærede Medlem fra Give vil faa meget svært ved at bevise, at hvad det tidligere Medlem fra Bræstrup i saa Henseende fremførte, var urigtigt. Dertil kommer, at Folketinget jo til Dels har sluttet sig til Tanken om denne Vestbane. Der forelaa under Jernbanelovens Behandling et Forslag om en Bane fra Rask Mølle til Ejstrup. Det blev her i Tinget forkastet med 49 Stemmer mod 41; men der var altsaa paa det Tidspunkt en meget stærk Stemning for en saadan Vestbane fra Horsens ud til den midtjydske Bane. At det ærede Medlem fra Give nu mener, at hele dette Projekt er umuligt, taler, synes jeg, til lidende Ære for hans Opfattelse af de virkelige Forhold der paa Egnen.

N. C. Jensen: Jeg har slet ikke talt et Ord om, hvorvidt Projektet er muligt eller umuligt. Ikke et Ord. Men det ærede Medlem, som mener, at den af ham anbefalede Privatbane kan gaa Haand i Haand med den vedtagne Statsbane fra Vejle til Herning, skulde tage Jernbaneloven i sin Haand, og han vilde da se, at der er vedtaget 51 Privatbaneanlæg. Til et ikke ringe Antal, maaske de allerfleste af dem, er der givet Koncession. Hvor kan det ærede Medlem da være saa sangvinsk at tro, at man nu kan faa vedtaget en ny Privatbane fra Horsens ud i det vestlige Opland, og at den kan gaa jævnsides med den Statsbane, der staar som Nr. 1? Det maa jeg tilstaa, jeg ikke for-

staar, men det skal jeg ganske overlade til det ærede Medlem.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Angaaende Spørgsmaalet om Pension til drikkfældige Tjenestemænd er jeg aldeles enig med den ærede Ordfører. Ogsaa jeg havde, da jeg skulde sætte mig ind i Trafikministeriets Budget, en pinlig Følelse ved at se disse Bevillinger. Det kan vel nok ikke nægtes, at der er Humanitetshensyn, der tale for, at den Mand, der har tjent en lang Tid, og som, hvis han havde opfyldt sine Pligter endnu i en kort Aarrække, vilde have Krav paa en nævneværdig Pension, ikke helt gaar Glip af den. Men jeg indrømmer, at det er et betænkeligt Princip, og jeg skal gerne undersøge, hvad der kan gøres for at gaa i alt Fald noget skarpere frem i saa Henseende, og navnlig ogsaa tage under Overvejelse, om der ikke oftere kunde afskediges paa Grund af Drikkfældighed efter een eller i alt Fald efter flere alvorlige Advarsler. Jeg ved ikke, hvor mange Tilfælde der foreligger af den Art, men jeg tror dog, at det heldigvis er meget faa.

Den ærede Ordfører kom dernæst over Spørgsmaalet om Vurderingen af Turisttrafikens Betydning til det meget omdebatterede Spørgsmaal Gedser—Warnemünde og Masnedsund. Jeg maa maaske i denne Forbindelse forudskikke den Bemærkning, at det er ikke helt rigtigt, naar man siger, at vi interessere os for Gedser—Warnemünde-Routen alene af Hensyn til Turister. Hensynet til dem falder nemlig sammen med vor Interesse for denne Route som en af de vigtigste indenlandske Forbindelser mellem de forskellige Landsdele og som en af vore Hovedpostforbindelser med Udlandet. Og saa komme vi til Broen. Jeg vil der først sige, at en Ting maa vi alle der være enige om, nemlig, at Bevillingsmyndigheden staar i enhver Henseende frit og ubunden med Hensyn til ethvert Spørgsmaal vedrørende Anlæg en af Masnedsundbro. Det Spørgsmaal, der, da jeg for nogle Dage siden midlertidigt overtog Trafikministeriet, først stillede sig for mig, var dette, om der ved dette Anlæg var noget, der i noget Punkt præjudicerede dansk Industri og danske Arbejdere, og jeg kan glæde ærede Medlemmer med at sige, at det er der ikke, og der kunde for Resten heller ikke have været noget, der præjudicerede noget, da Bevillingsmyndigheden jo staar frit og ubunden, baade nu